

Gradina Botanică a Universității Babeș Bolyai din Cluj-Napoca a fost înființată în anul 1920 de către prof. Alexandru Borza. În organizarea ei primează concepția științifică în materie de clasificare a plantelor și de fitogeografie, armonios îmbinată cu rafinamentul artistic care-i imprimă o notă de farmec și pitoresc cu totul aparte.

ALEXANDRU BORZA a fost botanist, călugăr greco-catolic și protopop onorariu al Clujului, autor, om de știință emerit.

- S-a născut în la 21 mai 1887, în Alba Iulia, județul Alba.
- S-a stins din viață la 3 septembrie 1971, la Cluj.

STUDII: Părinții săi sunt originari din satul Berchiș (jud. Cluj), sat căruia - în cinstea familiei Borza - i s-a dat numele de Borzești. Ulterior, părinții s-au mutat definitiv la Turda. Liceul Romano-Catolic din Alba Iulia, teologia la Seminarului Teologic Greco-Catolic din Blaj și biologia la Facultatea de Științe din Budapesta (1908-1911). Doctoratul la Budapesta (1913).

ACTIVITATE: primul profesor universitar doctor docent de Botanică farmaceutică la Universitatea Daciei Superioare. Întemeietorul Grădinii Botanice din Cluj (1923), apoi director al acesteia, al Muzeului Botanic (1930-1936) și la Institutului de Botanică Sistematică. Prodecan (1919-1921), decan (1935-1936) al Facultății de Științe, apoi rector și prorector (1944-1945) al Universității Clujene. În 1916, domiciliul obligatoriu la Oradea, împreună cu alți militanți pentru Unire (dup ce în 1914, fusese sfințit preot greco-catolic de către mitropolitul Mihail). În 1918, Senator al Consiliului Național Român din Blaj. Participant la Marea Unire de la 1 Decembrie 1918, ca delegat al Consiliului din Blaj. Membru în Consiliul Științific al Centrului de Cercetări Biologice din Cluj și

Secretar General al Ministerului Învățământului (1929). Profesor la Universitatea din Cluj (1919-1947), profesor consultant (1964-971). Creator al școlii românești de geobotanică. Susține valoarea legii pentru ocrotirea naturii, în baza căreia înființează primul Parc Național (din Munții Retezat) al României. Contribuie la apariția publicației periodice „Buletinul Grădinii Botanice și a Muzeului Botanic” (1921-1934). Membru al Societății „Petru Maior”, a studenților români. Membru activ și de onoare al unor academii și societăți științifice din Elveția, Finlanda, Franța, Germania.

Împreună cu un grup de profesori, fizicieni și alți oameni de știință a ajutat la pornirea mișcării de cercetăși din România și la dezvoltarea organizației Cercetașii României.

OPERA:

O vizită prin grădinile botanice din Apus (1922);
Vegetația și flora Ardealului (1929);
Bibliografia Botanică a României, vol. 1-38 (1914-1948);
Bibliografia phytosociologica: Romaniae (1959);
Studii taxonomice floristice: Protecția naturii în România (1924, 1926);
Die Vegetation und Flora Rumänies (1931);
Le Protection de la nature en Roumanie (Paris, 1932);
Monumentele Naturii din Adealul Central și Apusean (1942);
Der Buchenwald in Rumäniens und ihr Schutu (1933);
Die Foprschrittr der botanischen Forschung und des Naturschutzen in Rumänien (1941);
Conspectus Florae Romaniae Regionumque affinum (1947);
Raionare floristică a teritoriului românesc (1948);
Făgetele României și Fitocenozele din Carpații sudici. Flora grădinilor țărănești române, Flora și vegeația Văii Sebeșului (1959);
Introducere în studiul covorului vegetal (1965, colab.);
Dicționar etnobotanic (1968-premiat de academia Română).

BIBLIOGRAFIE:

I. Resmeriță, *Alexandru Borza : biolog român, ctitor al Grădinii Botanice din Cluj* (București 1976).

DISTINCȚII: Om de Știință Emerit, Membru de Onoare al Academiei Române (1969). Academician postmodern (1990). Premiul „E. Teodorescu” al Academiei Române (1968) ș.a.